

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Joves sobradament guerrers

La història. Wirrawee, Austràlia, ara. Sis amics i amigues van d'acampada de cap de setmana a la vall Infern, s'ho passen pipa, però en tornar a casa es troben que un exèrcit invasor s'està apoderant del territori, decidits a defensar el que és seu, passen al contraatac...

La pel·lícula. El cinema de l'òrbita Hollywood té un segell distintiu, una denominació d'origen: nou de deu pel·lícules comencen semblant una cosa i acaben sent-ne una altra. Allò de l'ou i la castanya. O Dr. Jekyll i Mr. Hyde. *Mañana, cuando la guerra empiece* s'inicia com una de tantes pel·lis *teens* amb tenda de campanya que se'n van al bosc per lligar com cal. I, normalment, la història té dues sortides: arriba el psicòpata de torn i se'ls carrega un a un, o ells mateixos s'eliminen entre si. El film dirigit per l'australià

Stuart Beattie (Sydney, 1972) ofereix una certa novetat, donat que el relat deriva en una cinta d'aventures bèl·liques a l'estil de 'Amanecer rojo' (1984), de quan John Milius tallava el bacallà dins la indústria ianqui.

Ben mirat, dues pel·lis al preu d'una. En paritat de sexes, els sis personatges són el compendi del tarannà juvenil d'aquí i ara: de la noia conservadora a l'atrevida, del noi masclista al tendre, tot passant per la gamma de matisos adients al cas, a saber, del sentit de l'amis-

tat al patriotisme a prova d'agressions foranies. Rodada amb brillant solvència televisiva, *Mañana...* recorda, a l'engròs, Enid Blyton i els seus cinc aventurers. Això sí, disposats a salvar Austràlia dels seus veïns asiàtics, de mirada esbiaixada. Dit així, la qüestió argumental no pot sinó que sonar a racisme soterrat. És una de les moltes lectures que el film fa possible. A banda d'aquest discurs d'arrel politiquera, el film és generós en incursions armades i frases desar-

Mañana, cuando la guerra empiece

Director: Stuart Beattie.

Intèrprets: Caitlin Stasey, Rachel Hurd-Wood. USA-Austràlia, 2010. 103'. JC Alpicat.

mants, primitives. I pel que sembla, aquest demà bel·ligerant no ha fet més que començar. I sinó, al temps.

La imatge. El grup d'amics contemplant la badia farcida de vaixells de guerra invasors.

La frase. "Matar en la guerra, no és matar" avisa Homer. I qui no es conforma és perquè no vol. Fals dilema caïnita. La qüestió potser va de viure i deixar viure, a banda de consignes pàtries.

La recomanació. Interessats en relats adolescents.